

ПРОСЕКИНЯТА: Господи помилуй!... Конете препускат като хали...

/Бързо се втурва Илиица./

ВАСИЛИЙ: Какво те носи в този час, болярино Илиица?

ИЛИИЦА: Грозни вести, отче свети! Войските на Борила избити... Сам царят едва се спасил от заробване... Братът на царицата убит... Нашият стан пленен от латините... Цяла Тракия превзета...

ВАСИЛИЙ: Какво говориш, болярино? До днес Търнов никога не е чувал такива грозни вести!

/Драгата и страхите бързо излизат. Чува се тропота на конете им. Божекът заплаква./

БОЖЕКЪТ: Нямахме божия милост да видим трайна свобода! Няма го вече наш Калиянце! Няма вече кой да закрили божните люде!

ИЛИИЦА: В Търновград огън гори... Людете се лутат като не-свестни... Плачове екват във всеки дом... Без чет са избитите войскари и войводи... След като венгрите нахлуха в Браничевската област, а сърбите завзеха Моравската, сега Латините ни отнемат Тракия!

ВАСИЛИЙ: За половин година Борил загуби това, което Асеновци бяха спечелили за двадесет. Кога цар Иваница се е връщал с разбити войски? Никога!

ЕЛЕНА: Отново настават черни дни за нашата нещастна земя...

ПРОСЕКИНЯТА: Горко ни... Горко ни...

ЕЛЕНА: Как ще се поправи злото, господи? Кой ще поведе войските?

ИЛИИЦА: Стреземир избяга в Долна земя... Слав се скри в Цепинската крепост...

ВАСИЛИЙ: Къде е Радул?